

FAKTA

p. Dominic Nguyen Van Thanh

- Født 20. april 1972 i landsbyen Kieng 4-A i bispedømmet Long Xuyên i Vietnam.
- Kom i 1989 med familien til Trondheim.
- Påbegynte prestestudiet i 1994.
- Diakonviet i St. Olav kirke i Trondheim av biskop-prelat Georg Müller den 23. juni 2001.
- Presteviet i St. Olav kirke i Trondheim av biskop-prelat Georg Müller i 2002.
- Vært sogneadministrator i St. Olav domkirkemenighet i Trondheim fra 20. juli 2003 – 7. januar 2006 og for St. Torfinn menighet, Levanger fra 1. oktober 2012 – 1. august 2017
- Er feltprest for Trøndelag heimeverndistrikt 12.
- Sogneadministrator i St. Eystein menighet, Kristiansund siden 1. august 2017

St. Eystein menighet

- I desember 1932 fikk Kristiansund et eget katolsk kapell hvor det ble feiret søndagsmesser.
- I 1934 kjøpte Karl Borromeussøstrene et hus i Kristiansund hvor de innredet en klinikk kalt «Stella Maris».
- 12. september 1934 fikk Kristiansund opprettet egen menighet med navn etter St. Eystein.
- I 1940 ble Kristiansund bombet. Prestegården og kapellet brant ned til grunnen.
- I 1955 opprettet Karl Borromeussøstrene en barnehage. Fødestuen ble ominnredet til sykehjem.
- 25. mai 1958 ble St. Eystein kirke innviet av biskop Rüh.
- St. Karl Borromeussøstrene virker ikke lenger i Norge i dag.
- Sognet omfatter områder både i Møre og Romsdal og i Trøndelag.
- I dag sogner det ca. 1200 personer til menigheten.

«Her prøver vi å leve som Guds familie. Alle er hjertelig velkomne til å da del i fellesskapet i den grad de kan.»

Guds familie på Nordmøre

– Du kan bli overrasket over hvordan Guds ord kan forandre ditt liv når du lar hans røst få leve i deg, sier p. Dominic Nguyen Van Thanh, sogneprest i St. Eystein menighet, Kristiansund.

TEKST: KATHRINE LÅVER

Visit Norway beskriver Kristiansund som den fargerike opera- og klippfiskbyen, samt stedet hvor du kan besøke de fire «landene»: Innlandet, Kirkelandet, Nordlandet og Gomalandet. Byen strekker seg nemlig ut over disse fire øyområdene. Et av Norges mest besøkte turistmål, Atlanterhavsveien, er bare en halvtimes kjøretur unna.

Siden 1932 har et eget gudshus vært tilgjengelig for katolikkene på stedet. Det første kapellet og prestegården brant ned sammen med store deler av byen etter bombingene i 1940. Først i 1956 stod en ny prestegård klar til innflytting. St. Eystein kirke stod ferdig to år etter.

Men for omtrent 25 år siden var menighetslivet i Kristiansund nesten helt dødt. Uten en fastboende prest, og kun sporadiske besøk fra presten i Molde, var det ikke mulig å opprettholde et aktivt menighetsliv. Tidligere biskop i Trondheim stift tok kontakt med en internasjonal katolsk bevegelse som kaller seg «den neokatekumenale vandring». Den driver indremisjon i diasporaområder. De ordnet med en prest og sendte troende fra gruppen til Kristiansund. Den nye aktiviteten trakk andre katolikker til menigheten. Det katolske fellesskapet har de siste årene spirt og grodd på Nordmøre.

KONTINUERLIG AKTIVITET

Kommer du kjørende ned Langveien i Kristiansund sentrum, har du ikke behov for google maps. Det er tydelig skiltet med «Katolsk kirke» der du skal ta av. St. Eystein menighet ligger i et boligområde, og selv i løpet av de mer rolige sommermånedene er det aktivitet i menigheten.

– Vi tar ikke ferie fra Gud her i Kristiansund, sier nåværende sogneadministrator Dominic Nguyen Van Thanh.

Lørdag kveld tidlig i august har flere møtt opp for å reflektere rundt Guds ord og feire messe. En av dem er Juan Diego Esquinas som forteller at han kom fra Cordoba i Spania til Norge for å misjonere gjennom den neokatekumenale gruppen. For Juan Diego er det viktig å vise gleden i det kristne tros livet gjennom det livet han selv lever. Under messen bidrar han som forsanger og med gitarspill.

– Du kan bli overrasket over hvordan Guds ord kan forandre ditt liv når du lar hans røst få leve i deg, sier pater Dominic. Han er glad for at han får mulighet til å være aktiv sammen med alle som sogner til menigheten.

For ham består sogneprestembetet av tre deler: Å helliggjøre folket gjennom sakramentsfeiring og bønn. Å ta seg av økonomi og administrasjon. Å fremstå som en hyrde.

EN FAMILIE

Pater Dominic har vært sogneadministrator for andre menigheter, og hadde blant annet i mange år denne funksjonen i St. Olav katolske domsogn i Trondheim.

– *Er St. Eystein menighet annerledes enn de andre menighetene du har virket i?*

– Ja, først og fremst er den mye mindre. I Trondheim kjente alle meg, men jeg kjente ikke alle. Det privilegiet har jeg her.

Pater Dominic fremhever også den sterke fellesskapsfølelsen i menigheten.

– Vi er som en stor familie. Folk bryr seg om hverandre og om menigheten. Jeg trenger for eksempel ikke å spørre om det er noen som kan hjelpe til med å vaske kirken eller ordne med blomster til messen. Folk bare gjør det uoppfordret. De tar vare på menigheten sin.

– *Hvilken bakgrunn har de troende i menigheten?*

– Omtrent halvparten er fra Polen. De andre mer fremtredende gruppene er filippinere, ►

Gjennom dagen
p. Dominic Nguyen
Van Thanh

ANTALL E-POSTER

5

ANTALL RINGEMINUTTER

60

ANTALL KOPPER TE

3

ANTALL MØTER

1

MINISTRANTHELG: Barn og unge fra de nærliggende menighetene deltar på ministrant-helg i St. Eystein menighet.

←

HALLOVENN: I forberedelse til allehelgensdag og som en motkultur til Halloween's skumle spøkelser inviterer p. Dominic til fest hvor barna kler seg ut som enten engler eller helgener.

ÅTTE RASKE

Kristus er: I sentrum

Tro betyr: Alt. Det er hele mitt liv

Kirken gir meg: Dette livet og mulighe-
ten for det evige liv.

Ett bibelvers: «Den som elsker sin neste,
har oppfylt loven», Romerbrevet 13,8

Favoritthelgen: Den hellige Johannes
Maria Vianney

Favorittbok: "Introduction to the Devout
Life" av Frans av Sales.

Det å være sogneprest er: Muligheten
til å bringe Kristus til andre i alle livssitu-
asjoner og få leve som medkristen.

Jeg vil gjerne bli husket for: Å ha vært
vitne for Kristus.

litauere og nordmenn. Her har vi personer i alle aldre som en hel familie fra 8 til 80 år. Folk prater sammen når de kommer ut av kirken. I en stor menighet får man ikke den samme følelsen.

Pater Dominic feirer messe hver dag i menigheten, unntatt mandag som er prestenes fridag. På søndager starter dagen med polsk messe og deretter høymesse på norsk.

– Vi har hatt en polsk kapellan her i menigheten. Men som eneste prest synes jeg det er fint å bli bedre kjent med alle i menigheten, sier pater Dominic.

Han skulle egentlig ha ønsket å samle alle i menigheten til den samme messen på søndager, men plassmangel i kirken gjør det umulig. Selv om det tilbys en egen messe på polsk, er omtrent en tredjedel av de som kommer til høymessen fra Polen.

HALLOVENN

– Hva med andre arrangement eller aktiviteter som kan virke samlende?

– Vel, før koronapandemien hadde vi flere felles fester og ulike aktiviteter. Vi startet året med en menighetsfest der jeg snakket litt om ønsker for det kommende året. Og så har vi mange arrangement for barna. Det er veldig lett å få i gang aktiviteter siden det er så mange foreldre som stiller opp. De ordner med mat og alt som trengs, så det behøver ikke å koste så mye. Da blir det også enklere å gjennomføre.

En veldig populær fest som p. Dominic har innført, er noe han kaller «Halloween». I motsetning til Halloween som handler mye om skumle spøkelser og hekser, er ideen heller å gjøre barna kjent med de mange forbilder som har gått forut for oss – helgenene.

– Før allehelgensdag legger vi i katekesen vekt på å gjøre barna kjent med helgenene våre. Under Hallovenn oppfordrer vi barna til å kle seg ut som sine forbilder. Festen er blitt så populær at vi måtte dele den opp i to omganger, sier p. Dominic.

Den sterke fellesskapsfølelsen i menigheten kommer også til uttrykk i samværet etter høymessen søndag formiddag. Mary Jozel Holm forteller at hun er med i en gruppe frivillige som reiser hjem til dem som av en eller annen grunn ikke kan komme til kirken, enten det er på grunn av sykdom eller de bor for langt unna. Selv får hun dårlig samvittighet hvis hun ikke kan komme til kirken en søndag, for hun har ansvar for musikken.

Det er også et godt samarbeid med de nærliggende menighetene. Pater Dominic inviterer barn og unge til ministrantheleg og sportsheleg. Da legges det vekt på hyggelig samvær med andre unge katolikker, og å lære mer om hva det vil si å være ministrant og feire messe sammen.

SMITTEUTBRUDD

Pandemien har satt en stopper for de aller fleste aktiviteter. Midt i julefeiringen i fjor ble menigheten rammet av et smitteutbrudd. Alle som hadde vært i kirken måtte umiddelbart i karantene. Det var svært mange som ble berørt.

– Hvordan håndterte menigheten dette?

– Det kom jo som et sjokk og var svært leit. Det er jo ingen som ønsker at slikt skal skje. Vi måtte stenge kirken i to uker.

Hendelsen gav pater Dominic en helt spesiell aha-opplevelse. Det fikk ham til å reflektere over hvor stor påvirkningskraft menigheten og dens medlemmer har på resten av bylivet i Kristiansund. ▶

FAMILIE: Det som kjennetegner menigheten i Kristiansund er den sterke fellesskapsfølelsen og at de troende tar vare på menigheten som om det var deres eget hjem.

◀ **FRIVILLIG:** Mange foreldre stiller opp slik at det er enkelt å få igang aktiviteter og sosiale sammenkomster i menigheten.

SMITTEVERN: Alle som deltar i messen må overholde smitteverngreglene. Registrering og anviste plasser er nødvendig for alle. Antibakk er også tilgjengelig ved alle anviste plasser.

TAR ANSVAR: Mary Jozel Holm har ansvar for musikken under messefeiringen. Hun spiller gitar og synger og trener datteren på å gjøre det samme.

MISJONERER: Juan Diego Esquinas forlot livet sitt i Cordoba i Spania for å komme til Kristiansund for å misjonere gjennom den neokatekumenale gruppen.

Fakta

«Den neokatekumenale vandring» er en katolsk bevegelse som driver en form for indremisjon: forkynnelse og undervisning rettet mot dem som allerede er medlemmer av Kirken. Den ble opprettet på 1960-tallet i Spania, er godkjent av Vatikanet, driver evangelisering i en rekke land, der de samarbeider med de lokale biskoper. Deres metoder og liturgiske praksis har også møtt motstemmer innenfor Kirken.

– Det er litt spesielt å tenke på at det var femti personer i kirken den dagen, mens det var tusen personer som ble berørt av smitteutbruddet. Selv om menigheten er liten, har den stor innvirkning på byen.

– *Forklar nærmere!*

– Det som skjedde ble et konkret eksempel på hvor mange personer en liten minoritetskirke som vår kan berøre ved å bære vitnesbyrd om den oppstandne Kristus. Femti personer som har funnet Gud, kan nå ut med Guds ord til tusen personer! Vi har som katolikker en stor mulighet til å påvirke samfunnet gjennom de personene vi kjenner. Dette viser også hvor viktig menigheten er. Jeg ville nok aldri ha forstått akkurat det hvis det ikke var for det som skjedde med smitten.

– *Hvordan er det nå på dette området hos dere?*

– Vi følger alle smittevernsreglene. Jeg bruker munnbind under messen og bevegelse rundt i kirken er begrenset. Alle må holde seg til anviste plasser. Vi passer på at alle overholder reglene og registrerer seg slik at vi alltid vet hvem som er til stede.

Pater Dominic håper at alle følger pavens oppfordring til å vaksinere seg, slik at vi igjen kan samles om det aller helligste sakramentet – nattverden – uten bekymringer for smitte.

GJØRE KARRIERE

Det var ikke prest pater Dominic drømte om å bli i ungdomsårene. Han kom til Norge sammen med familien fra Vietnam som 17-åring. Yndlingsfagene var matematikk og fysikk. Han ville bli ingeniør og gjøre karriere. Kirken

hadde helt siden barndommen alltid vært et godt sted å være.

– Jeg har alltid likt å være i kirken og var aktiv ministrant. Året før jeg skulle søke til universitetet var jeg i kirken, og presten spurte meg litt spøkefullt om jeg ville bli prest. Det kom nesten som et sjokk.

Tanken ble værende i den unge Dominic.

– For å få dette ut av hodet, skrev jeg et brev til sognepresten hvor jeg fortalte at jeg hadde lyst til å bli prest. Men jeg var litt lur. For jeg tenkte at hvis dette er det jeg er kalt til, så vil det skje uansett. Derfor skrev jeg på en måte som gjorde at jeg mest sannsynlig ville få avslag.

– *Hvordan da?*

– Valgene på den tiden var at man kunne bli sent til seminaret i enten Tyskland, Roma eller England. Jeg skrev at jeg ikke kan tysk eller italiensk og måtte dra til England.

Sognepresten leste brevet, men Dominic hørte ingenting fra ham. Han slo seg til ro med at det ikke var prest han skulle bli, og begynte å studere.

– I løpet av året som fulgte fikk jeg vite at biskopen hadde snakket med flere om meg. Før sommeren tok han kontakt og sa at jeg kunne reise til England.

Så fulgte åtte år med studier i England. Pater Dominic ble viet til prest 29. juni 2002 i Trondheim.

– *Hva er det beste med å være prest?*

– Det er å få lov til å være vitne for den oppstandne Kristus. Minne mennesker på hva Gud og Jesus har gjort for dem, at det finnes håp og at Gud elsker oss. På vietnamesisk har vi et ordtak som heter: «Når vi er i nærheten av blekk, blir vi skitne. Når vi er i nærheten av lys, så ser vi lyset». Som prest får jeg mulighet til å leve nærmere lyset. Jeg er lykkelig for det valget jeg har tatt og at jeg får være her i Kristiansund.

I tillegg til å være ansvarlig for St. Eystein menighet er pater Dominic også feltprest for Trøndelag heimevernsdistrikt 12.

– *Hva gjør en feltprest?*

– Den viktigste oppgaven er å minne soldatene om grunnen til at de er i militæret, nemlig å ta vare på freden. Av politiske grunner må man noen ganger gå i krig for å gjøre nettopp dette. Men krig er ikke hovedoppgaven.

Jeg er der for å utøve sjelesorg og feire messe med soldatene. Soldatene lærer hva det betyr å ta vare på freden gjennom bønn.

– *Hva vil du si til dem som har lyst til å besøke menigheten?*

– Her prøver vi å leve som Guds familie. Alle er hjertelig velkomne til å da del i fellesskapet i den grad de kan. •

FEM PÅ

KIRKEKAFFEN

Navn: Ola Espen Kvalvaag (Fra USA)
Alder: 62 år
Fra: Gjemnes

- 1:** For å delta i messen. Jeg prøver å komme hver søndag.
- 2:** Det er en veldig trivelig menighet. Vi har vært heldige her som har en så god prest. Han er et arbeidsjern som reiser mye rundt for å holde gudstjenester. Menigheten er preget av at vi har to grupper. Den neokatekumenale gruppen og resten av de troende.
- 3:** Det vil jeg absolutt anbefale! Her er det et godt fellesskap. Veldig hyggelig prest. St. Eystein er et godt sted å møte Gud. Det feires gudstjeneste her hver dag sju dager i uken.

Navn: Celina Elgsaas-Pietka
Alder: 12
Fra: Kristiansund

- 1:** – Det er viktig å komme til messe og jeg ville dra sammen med familien min.
- 2:** – Jeg lærer mye nytt og blir bedre kjent med Gud og Kristus. Det er enkelt å snakke med folk her i menigheten.
- 3:** – Man har ingenting å tape på å komme. Kanskje får man oppleve noe nytt.

SPØRSMÅL:

1. Hvorfor er du her idag?
2. Hva er det beste med St. Eystein menighet her i Kristiansund?
3. Hva vil du si til en som lurer på å besøke St. Eystein menighet?

Navn: Cecilia Lopez Partida
Alder: 52
Fra: Ciudad de Mexico

- 1:** – Det er viktig for meg å komme til kirken. Livet mitt er ikke komplett uten troen, den åndelige føden. I lesningene finner jeg alltid en setning om håp og glede.
- 2:** – Vi er veldig få i forhold til andre menigheter. Vi kjenner hverandre godt. Vi er som brødre og søstre. Vi kan være uenige, men til slutt er vi en enhet i Kristus. Vi ber sammen og tilgir hverandre. Denne menigheten er veldig spesiell. De tok imot meg med åpne armer da jeg kom til Norge. Vi har Gud tilfelles i vårt liv og det knytter oss sammen. Vi føler oss som en del av den samme familie.
- 3:** – Velkommen! Det gleder meg å se nye ansikter.

Navn: Maria Bjørnvik Lopez
Alder: 16
Fra: Kristiansund

- 1:** – Fordi det er lørdag og da er det messe. Det er viktig og komme å ta en pause fra hverdagen og tenke over det som er viktig.
- 2:** – Det er at vi har mange forskjellige kulturer og at vi alle kjenner hverandre godt. Vi kan navnene på hverandre og du kan prate med alle.
- 3:** – Du taper ingenting på å gjøre det. Hvis jeg hadde hørt dagens preken for en som kommer utenfra så hadde den hatt en påvirkning på meg.

Navn: Minde Eide
Alder: 63
Fra: Kristiansund

- 1:** – Jeg har vært veldig forsiktig med å komme til kirken fordi vi har hatt smitteutbrudd her. På grunn av det har det vært mye direkte sendte messer. Nå er jeg fullvaksinert og da kom jeg for å delta i messen
- 2:** – Da jeg kom til Norge i 1982 var det godt å ta del i fellesskapet. Mannen min var sjømann og ikke alltid hjemme. Det var fint å komme til menigheten. Livet er vanskelig, men vi klarer oss ikke uten Gud. Presten trenger at menigheten kommer til kirken
- 3:** – Det er bare å komme. Det er hyggelig å bli kjent med andre, men vi er i en pandemi, så det er ikke lett akkurat nå.